

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

29 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Daguța Sergiu, Mânăscurtă Igor,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 14 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui,

Foleșteanu Victor xxx, născut la xxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 11.02.2021 – 22.02.2022;

Instanța de apel: 07.04.2022 – 14.12.2022;

Instanța de recurs: 17.03.2023 – 29.11.2023.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 22 februarie 2022, cauza fiind examinată în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, Foleșteanu Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat pe art.201² Cod penal, la 80 ore muncă neremunerată în folosul comunității, înlocuită conform art.87 alin.(1) Cod penal, cu 20 zile închisoare.

În temeiul art.85 Cod penal, la pedeapsa numită fiind cumulată total pedeapsa numită prin precedentă sentință a xxxxx, spre executare, stabilindu-i 3 (trei) ani 20 zile închisoare, cu suspendare condiționată, conform art.90 Cod penal, a pedepsei numite pentru perioada de probațiune de 2 (doi) ani, obligându-l să nu-și schimbe locul de trai fără consimțământul organului de probațiune.

S-a aplicat măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi localitatea până la devenirea sentinței definitive.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Foleșteanu Victor locuind în localitatea xxxx împreună cu concubina Dracenco Aliona și copilul lor comun xxxx, născut în xxxx, contrar obligațiilor părintești prevăzute de legislația în vigoare de a-și educa și îngriji copilul, intenționat, s-a eschivat cu rea-voință de la aceste obligații, fapt ce a determinat la xxxx scoaterea de către comisia multidisciplinară a Primăriei com. xxxx din familia biologică a minorului xxxx și plasarea acestuia în Serviciul Substitutiv Familiei – Asistența Parental Profesională

Respectivele acțiuni au fost încadrate în baza art.201² Cod penal - *exercitarea necorespunzătoare a obligațiilor părintești, adică eschivarea cu rea voință a părinților de la exercitarea obligațiilor părintești, dacă aceasta a determinat plasamentul copilului în servicii sociale de plasament.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Florești, Popa Radu, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei

noi soluții de condamnare a lui Foleșteanu Victor pe art.201² Cod penal, la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 80 ore, înlocuite prin prisma art.87 alin.(1) Cod penal, cu 20 zile și cumularea la ele în temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, pedeapsa neexecutată numită prin sentința xxxxx, astfel condamnându-l pe Foleșteanu Victor la pedeapsa definitivă de 3 ani 20 zile închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

3.1 În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, pedeapsa aplicată lui Foleșteanu Victor este una prea blândă, care nu-și va atinge scopul, iar restabilirea echității sociale va avea loc doar prin stabilirea unei sancțiuni mai aspre și anume a celei cu închisoarea, ținând cont de faptul că inculpatul a comis fapta în interiorul termenului de probă, ceea ce denotă, că nu conștientizează caracterul grav al acțiunilor sale, cât și consecințele negative create prin săvârșirea infracțiunilor.

A menționat că, la stabilirea pedepsei condiționate în privința inculpatului, instanța de judecată a ignorat prevederile alin.3 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.16 din 31.05.2004 „Cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale”, care stipulează că în conformitate cu principiul individualizării pedepsei, se stabilește pedeapsa luând în considerație caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

4. Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 14 decembrie 2022, s-a admis apelul, s-a casat sentința în latura pedepsei penale și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, prin care Foleșteanu Victor a fost condamnat în baza art.201² Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa prin coroborare cu art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală - 80 ore muncă neremunerată în folosul comunității și conform art.87 alin.(1) Cod penal, fiind înlocuită cu 20 (douăzeci) zile închisoare.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa numită s-a cumulat total pedeapsa numită prin sentința Judecătorei Soroca, sediul Florești din 06 noiembrie 2020, stabilindu-i lui Foleșteanu Victor spre executare pedeapsa - 3 (trei) ani 20 zile închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, termenul executării pedepsei penale urmând a fi calculat din data reținerii.

Dispozițiile sentinței cu privire la corpurile delictelor s-au păstrat fără modificări.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, în cadrul urmăririi penale, cât și la faza dezbaterilor judiciare în prima instanță, inculpatul a recunoscut integral faptele săvârșite, ce au fost constatate prin probele administrate, depunând declarații benevole în ce privește circumstanțele comiterii lor. Împrejurările expuse de el, coroborând întru-tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenței, utilității, pertinentei, veridicității și coroborării reciproce, cu expunerea lor nemijlocită în conținutul sentinței pronunțată pe caz, motivare pe care instanța de apel a acceptat-o și pentru a evita repetarea ei inutilă a însușit-o, fapt ce vine în corespundere cu practica CtEDO, care în pct.37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Constatând ca fiind dovedită fapta imputată inculpatului Foleșteanu Victor, instanța de apel deliberând asupra pedepsei penale, a reținut lipsa în cauză a temeiurilor de fapt ce ar determina aplicabilitatea cazului din speță a dispozițiilor art.90 Cod penal, recunoașterea vinovăției cu judecarea cauzei într-o procedură simplificată și căința sinceră, constituind împrejurări în temeiul cărora inculpatul a beneficiat reducerea limitelor de pedeapsă, ce nu mai pot fi apreciate drept circumstanțe atenuante a cauzei, care ar determina suspendarea

executării pedepsei închisorii, or, în caz contrar circumstanțelor acestor li se va da o dublă apreciere.

În acest context, instanța de apel a relevat că la stabilirea pedepsei pentru fiecare persoană vinovată în parte, instanța de judecată este obligată să se conducă de cerințele (regulile) stabilite de lege, sau altfel spus, de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 Cod penal, la fel de fapta și împrejurările în care aceasta a fost comisă. Prin urmare, legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La acest capitol, instanța de apel a menționat că, deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la capacitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, totuși instanța urmează să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând motivele pe care si-a întemeiat soluția. În speță este absolut incertă soluția privind aplicabilitatea art.90 Cod penal în privința lui Foleșteanu Victor, care fiind condamnat, a săvârșind o nouă infracțiune în termenul de probațiune.

Deliberând asupra categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de apel a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.61 Cod penal, potrivit cărui, pedeapsa este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, având drept scop corectarea lui cu restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Art.75 Cod penal ce se referă la criteriile de individualizare a pedepsei, precum și recomandărilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.8 din 11.11.2013 Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, în raport cu care va ține cont de personalitatea inculpatului Foleșteanu Victor, care nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat (f.d.49-50) și caracterizându-se negativ de la locul de trai (f.d.61), ne fiind angajat în câmpul muncii, și săvârșind noua infracțiune în termenul de probă, ceea ce denotă ne dorința de a se corecta, iar de aici determinându-se necesitatea înăsprii pedepsei penale, prin excluderea dispozițiilor art.90 Cod penal.

Totodată, la stabilirea pedepsei penale instanța de apel a ținut cont de art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, ce asigură dreptul garantat al inculpatului de a beneficia de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă în cazul acceptării examinării cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, și de prevederile art.87 alin.(1) Cod penal, care prevăd cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de sentințe, unei zile de închisoare corespunzându-i 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Instanța de apel a conchis că, speței îi sunt aplicabile și prevederile art.85 alin.(1) Cod penal, ce prevede aplicarea pedepsei în cazul unui cumul de sentințe, urmând ca la pedeapsa numită prin prezenta sentință să se cumuleze pedeapsa stabilită prin sentința anterioară în formă de închisoare pe termen de 3 ani, cea definitivă fiind de trei ani 20 zile, care va contribui efectiv la conștientizarea de către inculpat a faptelor comise, prevenind comiterea lor pe viitor, fiind un remediu efectiv pentru restabilirea echității sociale între valorile sociale afectate de acțiunile inculpatului și restricțiile impuse prin lege.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatului, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare.

5.1. În motivarea recursului avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatului invocă.

- la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele și versiunea înaintată de partea apărării;
- studiind sentința, instanța nu a stabilit circumstanțele de facto care au avut loc, gradul de vinovăție a persoanei, în mare rezumându-se la reproducerea probelor prezentate de

partea acuzării în rechizitoriu, nu s-a expus sub nici o formă aferent vinovăției - prin prisma probelor administrate, ceea ce contravine reglementărilor legale;

- pedeapsa stabilită de către instanța de apel este una exagerat de severă și prin urmare inechitabilă, or, potrivit pct.30 a Hotărârii Explicative a CSJ nr.13 din 16.12.2013 cu privire la aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată, părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate.

Deși a constatat mai multe circumstanțe atenuate și a admis cererea de examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, reținând că inculpatul își recunoaște vina, totuși, instanța a considerat oportun aplicarea în privința acestuia a unei pedepse cu închisoare.

Insistă că, la aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de apel urma să rețină că reducerea fenomenului infracțional nu poate fi realizată doar prin aplicarea sancțiunilor penale maxime. Instituția reducerii pedepselor cu 1/3 ca urmare a opțiunii inculpatului a unei proceduri simplificate a fost instituită întru realizarea scopului pedepsei fără ca condamnatul să fie izolat de societate, peste limita echitabilă, sau pentru o perioadă similară cu acele persoane care nu optează pentru proceduri simplificate și tergiversează la nesfârșit examinarea cauzelor sale, generând resurse administrative și omenеști exagerate. Această (procedura simplificată art.364¹ Cod de procedură penală) fiind menită să reducă și chiar să evite dezavantajele pe care le atrage după sine examinarea cauzelor într-o procedură generală.

La fel, instanța de judecată urma să rețină că, individualizarea pedepsei este un proces personal - rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Instanța de judecată trebuia să rețină că, în speță, a fost comisă o infracțiune, nefiind identificate careva circumstanțe agravante care ar mări esențial gravitatea vinovăției inculpatului, ceea ce ar justifica aplicarea pedepsei minime pentru infracțiunile constatate.

Pedeapsa solicitată de procuror este exagerată și ca rezultat inechitabilă, iar aplicarea pedepsei minime este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei reprezintă un mijloc legal de individualizare a executării pedepsei, o instituție complementară menită să întregească posibilitățile pe care legea le conferă pentru realizarea scopului pedepsei.

La stabilirea pedepsei în privința inculpatului Foleșteanu Victor instanța urma să pornească de la considerentul că, ultimul urmează a conștientizeze scopul legii penale expus în art.2 Cod penal, care este de a apăra, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia. Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Doar prin adoptarea unei hotărâri motivate poate exista un control public al administrării justiției (a se vedea cauza Suominen v. Finlanda nr.37801 /97S37 din 01.07.2003; Șarban v. RM din 04.10.2005 § 98).

Dreptul la apărare cuprinde totalitatea drepturilor și regulilor procedurale care oferă persoanei posibilitatea de a se apăra împotriva acuzațiilor ce i se aduc, să conteste învinuirile, să scoată la iveală nevinovăția sa. Prin existența unor vicii fundamentale, s-ar putea încălca esențial drepturile și libertățile garantate de CEDO, de Constituția Republicii Moldova și de Codul de procedură penală, adică dreptul la un proces echitabil.

Reiterează că, dreptul la o decizie motivată își are originile într-un principiu mai general încorporat în Convenție, care protejează un individ împotriva arbitrariului; decizia internă ar trebui să conțină motivele care sunt suficiente pentru a face față aspectelor esențiale de fapt și de drept în cazul părților litigante - argumentul de fond sau de procedură (Ruiz c. Spaniei, Lipsa răspunsului din partea autorității la argumentul reclamantului potrivit căruia recursul formulat de cealaltă parte în litigiu prezintă încălcări ale dreptului la o decizie motivată. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente, dar și obligația corespunzătoare a autorității de a arăta în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (speța Fomin contra Moldovei, hotărârea din 11 octombrie 2011).

Insistă că, neexpunerea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate, echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art.435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs (Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, pct.14.7.).

Consideră că, conform descriptivului și dispozitivului deciziei contestate, instanța de apel: a) nu a reacționat în 'nodul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate în cererea de apel depusă de subsemnat, neglijându-le; b) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și de drept invocate de apelant.

6. Referință asupra recursului ordinar a depus procurorul, prin care solicită remiterea cauzei la rejudecare, or, eroarea judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs.

7. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că, acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin.(3), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de judecare a recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), judecând recursul instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prevederile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală indică că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs, avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatului își întemeiază dezacordul cu decizia contestată pe temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Raportând temeiurile de casare invocate la circumstanțele cauzei, instanța de recurs conchide că în speță pedeapsa aplicată inculpatului Foleșteanu Victor de către instanța de apel, a fost individualizată contrar prevederilor legii, prin urmare stabilind incidența în

respectiva speță a temeiului de casare prevăzut la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Din analiza argumentelor invocate în recurs, rezultă că avocatul Burlacu Silviu invocă dezacordul cu soluția instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, potrivit căreia Foleșteanu Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201² Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și art.85 alin.(1) Cod penal, la 3 ani 20 zile închisoarea, excluzând prevederile art.90 Cod penal.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță Foleșteanu Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201² Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la 80 ore muncă neremunerată în folosul comunității, înlocuită conform art.87 alin.(1) Cod penal, cu 20 zile închisoare. În temeiul art.85 Cod penal, la pedeapsa numită fiind cumulată total pedeapsa numită prin precedentă sentință a xxxxxx, spre executare, stabilindu-i 3 (trei) ani 20 zile închisoare, cu suspendare condiționată, conform art.90 Cod penal, a pedepsei numite pentru perioada de probațiune de 2 (doi) ani, obligându-l să nu-și schimbe locul de trai fără consimțământul organului de probațiune.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de către procuror, instanța de apel a ajuns la concluzia că este incertă soluția privind aplicabilitatea art.90 Cod penal în privința inculpatului, care anterior a fost condamnat, săvârșind o nouă infracțiune în perioada de probațiune, astfel, Foleșteanu Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat pe art.201² Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa prin coroborare cu art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, de 80 ore muncă neremunerată în folosul comunității, înlocuită conform art.87 alin.(1) Cod penal, cu 20 (douăzeci) zile închisoare, iar în temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa numită s-a cumulat total pedeapsa numită prin precedentă sentință a Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 06 noiembrie 2020, stabilindu-i spre executare 3 (trei) ani 20 zile închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Completul de judecată reține că, fapta incriminată inculpatului a fost consumată la xxxxx, când a avut loc scoaterea de către comisia multidisciplinară a Primăriei com. xxxx din familia biologică a minorului xxxxx și plasarea acestuia în Serviciul Substitutiv Familiei – Asistența Parental Profesionistă, prin urmare, la momentul săvârșirii infracțiunii, Foleșteanu Victor a atins vârsta de 18 ani, însă nu a atins vârsta de 21 ani, astfel, fiind aplicabile în mod imperativ prevederile art.70 alin.(3¹) Cod penal.

În acest sens, completul de judecată reține că, la aspectul individualizării pedepsei penale, instanța de apel nu a ținut cont de toate circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea, nu a valorificat pe deplin criteriile generale și speciale privind individualizarea pedepsei conform prevederilor art.61, 75 Cod penal.

Completul de judecată reține că, deși inculpatul Foleșteanu Victor și-a recunoscut integral fapta săvârșită și a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel la individualizarea pedepsei nu a ținut cont că, la momentul săvârșirii infracțiunii, inculpatul avea vârsta de 20 de ani. Astfel, instanța de apel fără a-și motiva soluția de casare a sentinței - nu a examinat chestiunea privind aplicabilitatea prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal, potrivit căroră, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale **urmează a fi argumentată** de către instanța de judecată.

Totodată, stabilind inculpatului o pedeapsă egală cu cea stabilită prin sentință, (din oficiu, fără a invoca aplicarea art.409 Cod de procedură penală), a exclus aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, deși, în apelul declarat de procuror (f.d.151-153 vol. I),

suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune nu se supune niciunei critici. Apelantul a invocat doar motivul blândeții pedepsei, solicitând în realitate aplicare aceleiași măsuri de pedeapsă, însă nu s-a expus că nu urmau să fie aplicate prevederile art.90 Cod penal.

Mai mult, chiar dacă avocatul Ludmila Mogîldea-Buraciovski, după înaintarea cererii prin care a fost solicitată aplicarea Legii cu privire la amnistie în privința inculpatului Foleșteanu Victor, mai apoi a declarat despre retragerea acestei cereri (f.d.140 vol. I), totuși, instanța de apel urma să examineze din oficiu chestiunea privind *oportunitatea liberării de pedeapsă* a inculpatului Foleșteanu Victor în baza Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, or, Legea nu impune necesitatea acordului inculpatului la liberarea de pedeapsă penală.

Dat fiind că, încălcările specificate comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării parțiale a deciziei instanței de apel în latura penală, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii penale și procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, să țină seama de cele invocate în prezenta decizie și nemijlocit de motivele casării acesteia, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

7. Conducându-se de prevederile art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Burlacu Silviu în numele inculpatului, casează parțial decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 14 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui ***Foleșteanu Victor xxxxx***, în latura penală – în partea stabilirii pedepsei în prezenta cauză și cumulării pedepselor conform art.85 Cod penal, cu dispunerea rejudecării în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Foleșteanu Victor xxxxx, se eliberează imediat din penitenciar dacă nu execută arest preventiv sau pedeapsa cu închisoare, în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest, se mențin prevederile deciziei atacate.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Mânăscuță Igor